

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Imperatoris in Persidem profectioe, & eiusdem caede. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTOR.

astricti. Nam tertium miraculum, quod post editum fuit, neutiquam illos ad fidem veritatis adduxit. Nocte enim sequenti effigies crucis radiorum lumine figurata, illorum vestimentis tanquam impressæ videbantur, quas cum dies illucesseret, contemplantes, & eluere delereq; cupientes, nullo modo poterant. Quare obcæcati, vt est apud Apost. bonum, quod erat illis in manibus abiecere. Proinde templum, eo tempore, pro ædificatione, maximam ruinam passum est.

*De Imperatoris in Persidem profectio, & eiusdem
cade. CAP. XVIII.*

Imperator quoniam acceperat Persarum gentem tempore hyberno tū corporis viribus maximè imbecillā, tū animo abiectissimo esse (nam quia frigoris impatientes sint, eo tempore à bello abstinent. Imo Medus, vt est in prouerbio, hyeme ne manū quidem extra pallium ponere audet) cum etiam exploratū haberet Romanos hyeme in bello gerēdo plurimum posse, paulò ante ver in Persidem inuadere, inq; eā regionē exercitū ducere cœpit. Itaq; primū agros, vicos, castellaq; populari: deinde vrbes occupare. Ac Ctesiphontē vrbe Persidis potentissimam obsidione cingens, adeo vehementer regē Persarum in ea oppugnare, vt crebros ad ipsum mitteret legatos, eiq; supplicaret, vti eū parte aliqua patriæ multaret, belloq; restincto discederet. Iulianus neque cōmotus est animo, neq; supplices miseratus: Imo ne illud quidem, quod in prouerbij abijt consuetudinem, vincere, præclarum esse, at supra modum vincere inuidiosum, in memoriam reuocare voluit: sed diuinationum cōiecturis, quas Maximus philosophus, qui cum eo versabatur, illi suggestisset confusus, & inanibus somniorum visis persuasus, se Alexandri gloriam suis rebus gestis vel exæquaturum, vel potius superaturum, supplicum Persarum postulata reiecit: putauitque secundum Pythagoræ Platonisq; opinionem, ex migratione animorum ab vno corpore, in alterum, animū Alexandri in ipsius corpus immigrasse: imò verò, se in altero corpore ipsum Alexandrum esse. Quæ quidem opinio illum in grauem induxit errorem, effecitque vt regis Persarum petitionem repudiaret. Rex igitur, cum intelli-
geret

geret legationem illam frustra susceptam, in permagnā adductus necessitatem, postridie eius diei, quo legatio erat cōfecta, omnes suas copias cogere, contra exercitum Romanum in aciem prodire cœpit. Romani autem tametsi Imperatorem accusabant, quòd non cum lucro à pralio abstinisset, tamen cum Persis, qui iam se ex aduerso opposuerant, configere non recusarunt. Hostes in fugam vertunt, Imperator equo insidens praelio interfuit ille quidem, quo militum animos confirmaret: sed felicitatis suæ spe nimium fretus, inermis in aciem processit. Idcirco telum ex improviso in eum coniectum, brachium trajiciens, in latus infigitur.

Cuius ictu mortem obiit, cædis authore incognito. Nam alij memorant eum ex Persa transfuga percussum: nonnulli à milite quodam sui ipsius exercitus: quæ fama multis in ore est. Verùm Callistus, Satelles Imperatoris, qui eius res gestas carmine Heroico conscribit, bellumq; id temporis confectum narrat, illum à dæmone transfixum interuisse commemorat. Quod quidem fortasse poëtarum more confictum est, fortasse autem ita se habet. Nam furias in nōnullos vindicasse constat. Verùm utcunq; exitus eius fuit, illud certe nemini obscurum est, eum propter impetum animi, quo præceps ferebatur, periculis expositum, propter doctrinæ elegantiam, qua imbutus erat, inanis gloriæ sectatorem: propter animi modestiam, quam falso præ se ferebat, ludibrio habitū. Hoc modo, ad quartum eius consulatum, quem cum Salustio gessit, sexto Calend. Iulii, in Perside, ut dixi, occubuit: tertio anno sui imperij: Septimo autem, posteaquam à Constantio Cæsar renunciatus fuisset: ætatis suæ trigesimo primo.

*Iouiani Imperatoris creatio, & Libani Rhetoris
refutatio. CAP. XIX.*

Mlites verò utpote in dubiis rebus & valde perplexis constituti, postridie, nulla interposita mora, Iouianum virum magno & excelso animo præditum, Imperatorem declarant. Iste, cum esset tribunus militum, cumque Iulianus militibus lege lata optionem daret, vel idolis sacrificandi, vel deserendi militiam, balteum deponere maluit, quàm impium & nefandum Imperatoris edictum exequi.

N At-